

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 21912/2023
03.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића, Драгане Миросављевић, Добриле Страјина и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Лазар Гутеша, адвокат из ..., против туженог „Сава неживотно осигурање“, акционарско друштво за осигурање Београд, чији је пуномоћник Катарина Миросављевић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 485/23 од 21.03.2023. године, у седници одржаној 03.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 485/23 од 21.03.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 485/23 од 21.03.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Панчеву Гж 485/23 од 21.03.2023. године, преиначена је пресуда Основног суда у Вршцу П 1375/21 од 07.11.2022. године, тако што је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде материјалне штете исплати 207.294,00 динара, са законском затезном каматом од 18.05.2019. године до исплате, као и на име трошкова поступка 143.800,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате. Обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова другостепеног поступка исплати 18.000,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, битне повреде одредаба парничног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, с тим што је предложио да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Испитујући испуњеност услова за примену института изузетне дозвољености ревизије, Врховни суд је имао у виду садржину тражене судске заштите, правноснажну

пресуду донету применом материјалног права на утврђено чињенично стање и разлоге на којима је заснована, као и садржину ревизије, па је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1 ЗПП („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023).

Правноснажном пресудом утврђена је солидарна одговорност возача бицикла и возача путничког возила осигураног код туженог, због чега је тужени обавезан на исплату 207.294,00 динара. Наиме, дана 18.05.2019. године је у ... дошло до саобраћајне незгоде у којој су учествовали ББ - рођени брат тужиоца, који је управљао моторциклом који је власништво тужиоца, ВВ, који је управљао путничким возилом, осигураном код туженог и ГГ која је управљала бициклом. ВВ је својим возилом, као и ГГ бициклом, ушли у раскрсницу, без да су се претходно уверили да ту радњу могу извести безбедно и несметано, и том приликом је дошло до бочног контакта путничког возила са моторциком (који се кретао улицом са правом првенства пролаза) и бициклом, којом приликом је ББ задобио лаке телесне повреде, а на моторциклу је настала тотална штета у износу од 414.589,00 динара. Тужени је тужиоцу у вансудском поступку исплатио 207.294,50 динара. Како су наведену саобраћајну незгоду проузроковали возач бицикла и возач путничког возила, а вештачењем се нису могли утврдити њихови удели, то је одговорност туженог и возача бицикла солидарна, применом члана 206. Закона о облигационим односима, због чега је тужбени захтев усвојен.

Испитујући дозвољеност ревизије туженог, у смислу члана 410. став 2. тач. 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете поднета је 13.04.2020. године, а вредност предмета спора је 207.294,00 динара.

Према члану 468. став 1. и став 4. ЗПП, спорови мале вредности су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, као и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази поменути износ.

Чланом 479. став 6. ЗПП прописано је да у поступцима у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности у коме је вредност предмета спора испод динарске противвредности 3.000 евра, ревизија туженог није дозвољена, у смислу члана 479. став 6. ЗПП. У споровима мале вредности дозвољеност ревизије се не цени према одредби члана 13. став 1. тач. 2. и 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“, број 55/14), односно новелираној одредби члана 403. став 2. тачке 2. и 3. ЗПП, па преиначење првостепене пресуде од стране другостепеног суда није од утицаја на дозвољеност изјављене ревизије.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке овог решења.

**Председник већа-судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић